Pregaria.cat

Entrada

Trilogia de la trobada (I)

Tres pregàries inspirades en l'homilia que el bisbe de Sant Feliu va fer a Sant Benet de Montserrat el dia de Pentecosta.

1.- La casa confortable i buida.
2.- El regal del fons del cor
3- Rebre i donar, la comunitat

1.- La casa confortable i buida

Saps una cosa? M'ha costat anys fer la meva casa. Hi he posat moltes il·lusions i també molt d'esforç. Primer durant els anys de la carrera, després la feina, les hipoteques, els dubtes, la recerca, i un cop decidida, imaginar-la, guarnir-la i acabar-la.

Veus? Mira! Què et sembla? No és molt gran; i és que avui el metre quadrat està pels núvols. Però la distribució m'agrada molt: cuina–menjador, confortable, no creus? Aquesta pintura me la va regalar un amic, i les cortines les va fer la mare....T'ho imaginaves així? Els primes dies em semblava fantàstic viure aquí, a casa meva; poc a poc la vaig integrant a la meva vida, era meva, tenia ganes de venir....m'hi trobava bé.

Fins que una tarda, pel mes de Novembre, potser perquè es feia fosc molt aviat em va semblar que era una casa plena de soledat, hi mancava alguna cosa important. Amb el tràfec de muntar-la podria ser que alguna cosa molt important se m'hagués escapat.... vaig organitzar sopars, trobades, amics. I era quan marxaven que em tornava aquella sensació tan especial. Em deia: i la meva vida serà més del mateix? o potser em manca quelcom de fonamental?

Vaig decidir, aprofitant unes vacances, anar a caminar. Noves terres, muntanyes, valls, rius, soledats i companys... però sobre tot aquella llum. Quina diferència amb la de casa meva, artificial ! Oh, la llum del matí, del migdia, del vespre!!

Després de repetir durant alguns anys les sortides d'estiu, en arribar a casa pensava amb el cor una mica encongit: on podria trobar aquella llum dels camins? La casa és confortable, és obra del meu treball, hi he posat tota la il·lusió dels millors anys de la meva joventut..... però necessito una nova llum, que il·lumini el meu cor..... i quasi sense voler-ho... vaig obrir, portes i finestres.

1.- Com és la casa de la teva vida, la que estàs construint, la que has construït... no sols la material, sinó la dels sentiments, el goig i la plenitud ? Què et sobre? Què et manca?

2.- Quan has sortit de tu mateix, mirant pels camins del món, que potser no has sentit la necessitat d'una nova llum, que curi les ferides, sigui bàlsam de les pors i doni sentit al cada dia ?

3.- Obre finestres, obre la porta, si us plau !! Cerca, pregunta, mira, escolta, calla....!

Jesús Renau sj.